

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Пловдив , 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на четиринадесети юни, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател:	Вера Ив. Иванова
Членове:	Катя Ст. Пенчева Величка П. Белева

като разгледа докладваното от Вера Ив. Иванова Въззивно гражданско дело
№ 20215000500296 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл. 463, ал.2 от ГПК.

Обжалвано е решение № 260097, постановено в закрито съдебно заседание на 18.03.2021 г. от Окръжен съд-С.З. по гр.д. № 1129/2021 г., с което е оставена без уважение жалба, подадена от ДР. Т. ДР. в качеството му на управител на „Ж.****“ЕООД-гр.С.З., длъжник в изпълнителното производство, против разпределение от 23.12.2020 г. по изп.д. № 455/2020 г. по описа на ЧСИ Р.М..

Жалбоподателят „Ж.****“ЕООД-гр.С.З., длъжник в изпълнителното производство, моли по съображения, изложени в жалбата с вх. № 264394/30.03.2021 г., решението да бъде отменено, като делото се върне на съдебния изпълнител за изготвяне на ново разпределение.

Ответникът по жалбата „Л.“АД-гр. С., присъединен вискател в изпълнителното производство, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна по съображения, изложени в отговор с вх. № 265533/5.05.2021 г. Претендира за присъждане на разноски.

Останалите ответници по жалбата „Ф.г.*“ООД-гр.С.З., Г. ДР. ДР., ТД на Н.П., офис С.З., Община-С.З. и Н. К. Н. не са взели становище по нея.

Пловдивският апелативен съд прецени обстоятелствата по делото и намери за установено следното:

На 29.12.2020 г. от „Ж.****“ЕООД-гр. С.З., длъжник в изпълнителното производство, е подадена чрез ЧСИ Р.М. с вх. № 13340 до Окръжен съд-С.З. жалба против разпределение от 23.12.2020 г. по изп.д. № 455/2020 г. по описа на ЧСИ Р.М.. С жалбата е заявено искане да бъде отменено разпределението от 23.12.2020 г. като незаконосъобразно. Счита, че разпределението не е съобразено с разпоредбата на чл. 136 от ЗЗД. Твърди, че не е ясно каква част от вземанията за разноси по обезпечаването и принудителното изпълнение по чл. 136,ал.1 от ЗЗД подлежи на възстановяване към вискателя по изпълнителното дело след влизане в сила на разпределението. Твърди, че от обжалваното разпределение е видно, че обявеният за купувач „Ф.г.*“ООД следва да внесе цялата предложена от него сума, т.е. не са му зачетени и съответно приспаднати като привилегия по чл. 136,ал.1,т.1 от ЗЗД внесените такси по т.1,т.5, т.10, т.31а, т.31б, т.31д от ТТРЗЧСИ. Твърди, че в обжалваното разпределение липсва точна и ясна индивидуализация на вземането на присъединения кредитор „Л.“АД. Твърди, че в разпределението е посочено, че кредиторът има вземане съгласно приложеното удостоверение за размер на задължението и към 21.12.2020 г. същото възлиза на главница в размер на 19 000 евро, ведно със законната лихва, начиная от 2.11.2020 г. до окончателното плащане, която към 23.12.2020 г. възлиза на 269,70 евро, 3484,78 евро лихва от 17.01.2020 г. до 22.10.2020 г., 6822,90 евро неустойка за забава от 18.02.2020 г. до 29.10.2020 г., обезщетение за предизвикан риск в размер на 2000 евро, разходи за сключване на ипотека в размер на 33,68 евро, разходи за връчване на покана за предсрочна изискуемост в размер на 48 лв., юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., ДТ от 1226,93 лв., но по делото няма приложено удостоверение. Твърди, че „Л.“АД няма издаден изпълнителен лист, нито е приложило официално удостоверение. Твърди, че дружеството е присъединено като кредитор от ЧСИ като ипотечарен кредитор съгласно представена от него молба и приложено заявление от 2.11.2020 г., което към датата на депозиране на молбата е било отхвърлено от районния съд. Твърди, че кредиторът „Л.“АД претендира суми за направени

такси и разноси по заповедното производство, въпреки че е уведомен за разпореждане от 3.11.2020 г. по така приложеното заявление, с което районен съд е отказал издаване на изпълнителен лист, и това разпореждане е потвърдено от окръжен съд на 11.12.2020 г. Твърди, че за тези обстоятелства ЧСИ е уведомен с молба с оглед коректно изготвяне на разпределение на предложената сума. Твърди, че, въпреки че изрично е отбелязал, че към датата на изготвяне на разпределението „Л.“АД няма издаден в своя полза по вписана първа по ред договорна ипотека изпълнителен лист, ЧСИ е присъдил спорни суми без законово основание и без да има яснота какво е реално дължимото. Твърди, че са присъединени недължими и неясно как формирани суми, а именно такива като лихва дължима от 17.01.2020 г. до 22.10.2020 г. и законна лихва върху главницата от 2.11.2020 г. до 23.12.2020 г., като не е ясно как и на какво законово основание са определени датите на изчисляване на лихвите, само според посочването на кредитора без да приложи доказателства за твърдяното. Счита, че законната лихва за вземанията на всички вискатели следва да се изчисли към датата на изготвяне на разпределението, а не към датата на предявяването му. Заявява, че правилно ЧСИ е зачел правата на ипотекарния кредитор „Л.“АД съгласно чл. 459,ал.2 от ГПК, но в случая липсва индивидуализация на вземането в размер на 29 577,38 евро на кредитора „Л.“АД, посочено като привилегия по чл. 136,ал.1,т.3 от ЗЗД, като освен това ЧСИ е посочил, че ще се изплати на кредитора сума в размер на 30 145,53 лв. в легова равностойност 58 959,75 лв. и не е ясно от къде идва разликата в двете суми. Посочва, че съгласно нормата на чл. 174,ал.1 от ЗЗД ипотеката обезпечава вземането, както и, когато е вписано, че то е лихвоносно, лихвите за двете години, които предшестват годината на връчването на призовката за доброволно изпълнение на собственика, за текущата година и за всички следващи, до деня на продажбата на имота. Относно нормата на чл. 136,ал.3 от ЗЗД заявява, че в случая няма започнато изпълнително производство, нито издаден изпълнителен лист в полза на ипотекарния кредитор. Счита, че не би следвало да се заделят суми въз основа на молба-частен документ от небанково дружество, в която е посочено единствено „обезпечените и претендирани вземания са в общ размер 32 045,37 евро“. Посочва, че съгласно ТР №2/2013 г. на ОСГТК на ВКС не се ползват с право на предпочтително удовлетворяване по чл. 136,ал.1,т.1 от ЗЗД никакви разноси на присъединени вискатели, освен разноските по исковете

по чл. 134 и чл. 135 от ЗЗД, когато са направени от тях. Заявява, че неправилно ЧСИ не е посочил какво вземане на „Л.“АД се погасява със сумата 58 959,75 лв. Заявява, че при евентуално снабдяване с изпълнителен титул и представянето му по изпълнителното дело може да се погасят такси и разноски, които не следва да се ползват с привилегия за присъединения кредитор. Твърди, че всички направени от ипотекарния кредитор последващи разноски след изготвеното разпределение не следва да се ползват с предпочтително удовлетворение съгласно чл. 136,ал.1,т.3 от ЗЗД и да се погасяват със заделената сума. Заявява, че при всички хипотези на присъединяване по чл. 459 от ГПК обезпеченото вземане следва да е обявено предварително по размер и основание, а съгласно чл. 174 във вр. с чл. 167,ал.2 от ЗЗД размерът на обезпеченото вземане е реквизит от ипотека и именно тези размери ЧСИ следва да съобрази при заделяне на необходимата сума за ипотекарния кредитор.

С обжалваното решение № 260097 от 18.03.2021 г. окръжният съд отхвърля жалбата като неоснователна. Съдът посочва, че в периода 9.11.2020 г.-19.12.2020 г. е извършена публична продажба на недвижим имот, ипотекиран в полза на присъединения от ЧСИ вискател „Л.“АД, като за купувач на имота е обявен вискателя по изпълнителното дело „Ф.Г.*“ООД. Съдът посочва, че ипотекарният кредитор, какъвто се явява „Л.“АД, има обезпечено с ипотека вземане и право на предпочтително удовлетворяване от стойността на ипотекирания имот на основание чл. 136,ал.1,т.3 от ЗЗД, като предмет на това вземане е правото на предпочтително удовлетворяване от съответния актив, което обаче възниква в последващ момент, при допуснато неизпълнение на обезпеченото вземане, поради което не е необходимо такива кредитори да се легитимират с представяне на изпълнителен лист. Съдът приема, че липсата на яснота относно точния размер на вземането не е пречка, а, напротив, е причина да се отдели сумата по сметка на СИ до установяване на действителното съществуване на правата по общия ред. Съдът приема, че при всички хипотези на присъединяване по чл. 459 от ГПК обезпеченото вземане е обявено предварително по размер и основание, а съгласно чл. 174 във вр. с чл. 167,ал.2 и чл. 168, ал.2 от ЗЗД размерът на обезпеченото вземане е реквизит от ипотека и именно тези размери СИ следва да съобрази при заделяне на необходимата сума за ипотекарния кредитор, като зачитането на

правата му е служебно задължение на СИ. Съдът приема, че по делото „Л.“АД е представило доказателство за актуалния размер на вземанията, които дружеството има във връзка с ипотекирания в полза на дружеството недвижим имот. Съдът преценява, че в обжалваното разпределение ЧСИ ясно е посочил кои разноси са привилегирвани съгласно ТР2/2013 г. на ВКС и същите са включени в привилегията по чл. 136,ал.1 от ЗЗД, като поради това, че по делото няма да постъпи сума, а ще се възлага имот, платените от вискателя разноси ще бъдат погасени първи по реда на ЗЗД. Съдът се позовава на нормата на чл. 174 от ЗЗД. Съдът установява, че видно от приложения по изпълнителното дело нотариален акт за учредяване на договорна ипотека от 17.01.2020 г., в него е вписано в пункт I, че ипотека обезпечава заема ведно с дължимите лихви, такси и разноси по неговото принудително събиране. Затова съдът намира, че в случая при приемане, че ипотечното вземане се обезпечава само до вписания размер, ще бъдат нарушени правата на първия по ред ипотекарен кредитор. Съдът посочва, че му е служебно известно, че до датата на разпределението и до датата на постановяване на решението ипотекарният кредитор „Л.“АД не се е снабдил с изпълнителен лист за вземането си в пълен размер, отказано е издаване на изпълнителен лист на основание чл. 417 от ГПК, но същият е представил по делото удостоверение за размера на задължението и на негово основание е изчислена и сума, припадаща се на ипотекарния кредитор „Л.“АД, която след внасяне по сметка на ЧСИ ще бъде задължана до снабдяване с изпълнителен лист.

За решението на окръжния съд жалбоподателят „Ж.****“ЕООД-гр.С.З. е уведомен на 24.03.2021 г. и на 30.03.2021 г. той подава жалбата до апелативния съд с вх. № 264394. Жалбата е допустима. С нея жалбоподателят твърди, че обжалваното решение на ОС е неправилно, тъй като неправилно съдът е приел, че ЧСИ ясно е посочил кои разноси са привилегирвани съгласно ТР 2/2013 г. на ВКС и същите са включени в привилегията на чл. 136,ал.1 от ЗЗД, като поради това, че по делото няма да постъпи сума, а ще се възложи имот, платените от вискателя разноси ще бъдат погасени първи по реда на ЗЗД. Твърди, че по изпълнителното дело вискателят е с втора по реда ипотека и ще внася цялата предложена от него цена, неправилно посочена като „довнасяне“, и видно от посочените суми в това довнасяне никакви

платени разноси не са му погасени, въпреки привилегията на чл. 136, т.1 от ЗЗД. Заявява, че СИ следва да посочи какви са разноските, извършени от всеки взыскател по пера, както и основанията и размера им, което не е извършено и не е обсъдено в постановеното решение. Твърди, че съдът неправилно е приел, че „Л.“АД е представил удостоверение за размера на задължението си и на негово основание е изчислена и припадащата му се сума, тъй като такова удостоверение няма издадено и приложено по изпълнителното дело, а има единствено молба с описание на претендираните в заповедно производство суми, отхвърлени от съда преди депозиране на молбата пред ЧСИ. Заявява, че не оспорва правото на „Л.“АД да бъде присъединен като кредитор по изпълнителното дело, нито правото му на предпочтително удовлетворяване като кредитор с първа по ред ипотека. Заявява, че е оспорил липсата на индивидуализация на вземането в размер на 29 577,38 евро на кредитора „Л.“АД, посочено като привилегия по чл. 136, ал.1, т.3 от ЗЗД, и липсата на яснота защо СИ ще му изплати сума в размер на 30 145,53 евро в легова равностойност 58 959,75 лв., т.е. повече от посочената привилегирована сума, което обстоятелство не е коментирано в постановеното решение. Счита, че окръжният съд, въпреки че посочва служебно известен му факт, че има отказ за издаване на изпълнителен лист, потвърждава привилегированото заделяне на направените съдебни разноси по отхвърленото заявление, влязло в законна сила, което е в противоречие с ТР №2/2013 г. на ВКС. Твърди, че се присъждат недължими и невъзникнали към датата на изготвяне на разпределението разноси. Твърди, че при снабдяване с изпълнителен лист в случая „Л.“АД няма право на такси и разноси по принудителното събиране, тъй като дружеството е присъединен кредитор и привилегия като такъв ползва единствено за таксите за налагане на възбрана на недвижимия имот, каквито обаче няма сторени. Твърди, че сумата, заделена за „Л.“АД, трябва да е изрично посочена по размер и основание към датата на изготвяне на разпределението и след представяне на изпълнителен лист да се изплатят единствено присъдени суми, идентични като основание с посочените в изготвеното разпределение, а в противен случай ще бъдат изплатени недължими и бъдещи направени разноси и натрупани лихви след продажбата на имота. Твърди, че всички направени от ипотекарния кредитор последващи разноси след изготвеното разпределение не следва да се ползват с предпочтително удовлетворение съгласно чл.

136,ал.1,т.3 от ЗЗД и да се погасяват чрез заделяне на сума, целенасочено включваща разноски и такси, които не могат да се претендират в никакво производство след отказа на съда за издаване на изпълнителен лист. Заявява, че трайната съдебна практика сочи, че зачитането на правата му е служебно задължение на СИ, но само до размера, за който е учреден ипотечният акт, на който се позовава кредиторът „Л.“АД, и който установява съществуването на вземане на кредитора в размер на 19 000 евро.

Съгласно разпоредбата на чл. 460 от ГПК, когато събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели, съдебният изпълнител извършва разпределение. При изготвяне на разпределение съдебният изпълнител е длъжен да определи кои притезания следва да бъдат включени в него, като следва да провери дали освен вискателя, по чието искане е образувано изпълнителното производство, има и други вискатели (присъединени по право или по тяхно искане кредитори) и кои са те, както и да определи вземанията на вискатели, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение. Без извършване на тази преценка разпределение не може да бъде извършвано, тъй като нормата на чл. 460 от ГПК изрично изисква съдебният изпълнител първо да отдели суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение, след което остатъкът се разпределя между другите вземания по съразмерност.

В случая изпълнителното производство по изп.д. № 455/2020 г. на ЧСИ Р.М. е образувано на 29.09.2020 г. по молба на вискателя „Ф.г.“ООД-гр.С.З. против длъжниците „Ж.*****“ЕООД-гр.С.З. и Г. ДР. ДР. за събиране на сумата 3 000 евро ведно със законната лихва върху нея от 15.09.2020 г. и ведно с разноски в размер на 117,35 лв., дължима съгласно изпълнителен лист, издаден на 18.09.2020 г. на основание чл. 417 от ГПК по ч.гр.д. № 3559/2020 г. на РС-С.З.. Видно от представения с тази молба в копие нотариален акт от 1.09.2020 г., в полза на кредитора „Ф.г.“АД за обезпечение на предоставения заем на „Ж.*****“ЕООД в размер на 35 000 евро е учредена договорна ипотека върху недвижим имот, собственост на Г.Д., представляващ апартамент в гр. С.З. на ул.“Х.М.”*, „вх.*“, ет.*, ап.**, самостоятелен обект с идентификатор *****, ведно с принадлежности. На датата на образуването на делото 29.09.2020 г. ЧСИ

изпраща до „Л.“АД-гр.С. уведомление съгласно чл. 501 от ГПК за това, че се насрочва принудително изпълнение чрез опис на ипотекирания в полза на това дружество имот, а именно посочения по-горе апартамент, върху който е вписана в полза на това дружество ипотека на 17.01.2020 г. (т.е. първа по ред, вписана преди тази в полза на вискателя „Ф.г.“АД). В периода 9.11.2020 г.- 9.12.2020 г. е насрочена от ЧСИ публична продаж на този имот и с протокол от 14.12.2020 г. (изпълнителното дело не е номерирано, поради което апелативният съд не може да посочва страници, на които се намират документите) за купувач е обявен единственият наддавач- вискателят „Ф.г.“АД при предложената цена 63 300 лв. Сумата не е внесена, насрочено е от ЧСИ предявяване на разпределение за 23.12.2020 г. и на 15.12.2020 г. на страните са изпратени призовки за предявяването, като няма по делото документ, от който да е видно разпределение да е изготвено преди датата 23.12.2020 г. На 9.12.2020 г. е подадена с вх. № 12688 молба от „Л.“АД до ЧСИ, с която уведомява ЧСИ, че дружеството е в процес на снабдяване с изпълнително основание, като обезпечените и претендирани вземания на дружеството са в общ размер 32 045,37 евро, представляващи вземания за главница, лихва, неустойка и такси и разноски. Към тази молба е представено заявление от 2.11.2020 г. за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК до РС-С.З.. С молбата е представено и копие от нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху недвижим имот от 17.01.2020 г., съгласно който за обезпечаване на предоставен от „Л.“АД по договор от 17.01.2020 г. заем в размер на 19 000 евро на заемополучател ЕТ“Н.-Н.Н.“ е учредена договорна ипотека от Н.К. Н. договорна ипотека върху апартамента в гр. С.З. с идентификатор *****. Видно от този нотариален акт, изрично в пункт II е договорено, че ипотеката се учредява за обезпечаване на цялото вземане на заемодателя по договора за заем от 17.01.2020 г., подробно описано в пункт I, включващо, но не ограничено до главница, лихви, всички анекси за неговото продължаване, такси и разноски, комисионни, разноски по предоставения кредит, евентуална неустойка за забава и други. В пункт I от нотариалния акт вземането е посочено като заем с главница в размер на 19 000 евро с краен срок на издължаване заедно с дължимите лихви, такси и разноски по неговото принудително събиране, комисионни, разноски по предоставения кредит, евентуална неустойка за забава и други 180 месеца от датата на сключването на договора, като заемът се погасява съгласно

погасителен план, който представлява Приложение №1 към договора за заем и е неразделна част от него, падежната дата за издължаване на месечни вноски по главницата и/или лихви е 17-то число на месеца, за усвоения заем до крайния срок на издължаването му заемополучателят дължи годишна лихва в размер на 24%, при просрочие на дължимите погасителни вноски по кредита, както и при предсрочна изискуемост на кредита, заемополучателят дължи неустойка за забава в размер на 0,27% върху непогасената част от заема за всеки ден, считано от датата на падежа на дължимото плащане до момента на окончателното погасяване на всички просрочени дължими суми за главница, лихва и неустойки и други такси и разноски по договора за заем от 17.01.2020 г. На 16.12.2020 г. по делото са подадени от „Л.“АД молба с вх. № 12890 и отделен документ с вх. № 12897, наименован „Актуален размер на вземанията на „Л.“АД, в който е посочено, че дружеството като ипотечарен кредитор с първа по ред вписана договорна ипотека е в процес на снабдяване с изпълнително основание с цел присъединяване по делото, като депозира настоящия документ, за да послужи по изпълнителното дело, по което е насрочено разпределение на постъпила сума от проведена публична продажба за дата 23.12.2020 г., и се моли ЧСИ да приеме актуалния размер на вземанията, които „Л.“АД има във връзка с ипотекирания в полза на дружеството недвижим имот съгласно договор за заем-бизнес кредит от 17.01.2020 г., всички вземания по който са обезпечени със сключената договорна ипотека с нотариален акт от 17.01.2020 г. – 19 000 евро падежираше главница по договора за заем от 17.01.2020 г., 3 484,78 евро съгласно приложение №1-погасителен план възнаградителна лихва за периода от 17.01.2020 г. до 22.10.2020 г., 6 822,90 евро по чл.2.3, (с) и (d) от договора неустойка за забава, ведно със законната лихва върху главницата от 2.11.2020 г. (когато е подадено заявление по чл. 417 от ГПК в съда) до пълно изплащане на вземането, 2 000 евро обезщетение предизвикан риск, дължимо на основание чл.4,1.,б.(к) от договора за заем, 33,68 евро разходи по сключване на имуществена застраховка, дължими на основание чл.4.1.,б.(к) от договора за заем, 48 лв. разходи за връчване на покани за предсрочна изискуемост, 1 226,93 лв. сума заплатена в заповедното производство, 150 лв. възнаграждение в полза на юрисконсулт. Моли се също така ЧСИ да съобрази разпоредбата на чл. 459 от ГПК, като задели по сметка на СИ всички събрани суми по изпълнителното дело до представяне на изпълнителен лист. По

изпълнителното дело няма данни сумата в размер на 63 300 лв. да е внесена от купувача на публичната продан „Ф.г.*“ООД.

На 23.12.2020 г. ЧСИ е изготвил намиращия се по делото документ разпределение, която дата е посочена в неговата заключителна част, като в него е инкорпориран, след текста на разпределението, и протокол за предявяване на разпределение от 23.12.2020 г. В него на първо място е посочено, че е достигната цена на публична продан, предложена от ипотекарен кредитор, вписал втора по ред ипотека „Ф.г.*“ЕООД 63 300 лв. На второ място е посочено размер на вземанията на вискатели, както следва: (1) Първи по ред ипотекарен кредитор „Л.“АД, вписал договорна ипотека, съгласно приложено удостоверение за размер на задължението към 21.12.2020 г. същото възлиза на главница в размер на 19 999 евро, ведно със законната лихва, начиная от 2.22.2020 г. до окончателното плащане, които към 23.12.2020 г. възлизат на 269,70 евро, 3 484,78 евро лихва от 17.01.2020 г. до 22.10.2020 г., 6 822,90 евро неустойка за забава от 18.02.2020 г. до 29.10.2020 г., обезщетение за предизвикан риск в размер на 2 000 евро, разходи за сключване на ипотека в размер на 33,68 евро, разходи за връчване на покана за предсрочна изискуемост в размер на 48 лв., юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. и ДТ 1226,93 лв., към 23.12.2020 г. „Л.“АД няма издаден в своя полза и срещу длъжника си по цитираната погоре договорна ипотека изпълнителен лист; (2) втори по ред ипотекарен кредитор „Ф.г.*“ООД, вписал договорна ипотека на 1.09.2020 г., с размер на вземането главница 3 000 евро, ведно със законната лихва за забава, начиная от 15.09.2020 г. до окончателното издължаване, която към 23.12.2020 г. възлиза на 82,67 евро, разноси в размер на 117,35 лв., приети за събиране разноси по изпълнителното дело в размер на 608 лв. (в това число и платени авансови такси на ЧСИ, общ размер на вземането 3 082,67 евро и 725,35 лв.; (3) вземания на Община-С.З. за данък недвижими имоти в общ размер 45,56 лв.; (4) съгласно удостоверение по чл. 191 от ДОПК длъжникът няма непогасени публични задължения. На трето място са посочени привилегии, както следва: (1) Привилегия по чл. 136,ал.1,т.1 от ЗЗД – авансови такси на ЧСИ-5 бр. такси по т.5 ТТРЧСИ – 120 лв. с ДДС, 2 броя такси по т.4 от ТТРЧСИ-48 лв. с ДДС, 1 бр. такса по т.13 от ТТРЧСИ – 36 лв. с ДДС, т.26 от ТТРЧСИ – 4090,69 лв. с ДДС; (2) Привилегия по чл. 136,ал.1,т.2 от ЗЗД –

привилегия за данъци, съгласно удостоверение на Община-С.З. за недвижимите имоти има неплатени задължения за данък недвижими имоти в размер на 45,56 лв.; (3) Привилегия по чл. 136,ал.1,т.3 от ЗЗД – вземания на ипотекарен взыскател, обезпечен с първа по ред ипотека върху имота 29 577,38 евро, т.26 върху привилегированото вземане 4090,69 лв. с ДДС. На четвърто място е посочено, че обявеният за купувач следва да довнесе в двуседмичен срок от влизане в сила на това разпределение сумите, както следва: пълния размер на достигната цена на публична продан в размер на 63 300 лв., която ще се разпредели, както следва: за ЧСИ 4 294,69 лв., за Община-С.З. 45,56 лв. и за „Л.“АД 58 959,75 лв.

Видно е от съдържанието на документа разпределение, че той е неясен, лишен от логика, вътрешно противоречив и неразбираем. По делото няма внесена сума от обявения за купувач взыскател „Ф.Г.“ООД, който несъмнено има право на удовлетворяване по реда на чл. 136,ал.1,т.1 от ЗЗД за направените разноси по принудително изпълнение. Затова следва да се предположи, че ЧСИ е изготвил разпределението от 23.12.2020 г. при съобразяване с нормата на чл. 495 от ГПК – без да е внесена сумата от публичната продан, като се посочи предварително каква сума има право да получи взыскателя-купувач съгласно чл.136,ал.1,т.1 от ЗЗД, респективно, че той следва да внесе продажната цена без тази сума по сметката на ЧСИ, т.е. разликата между цената 63 300 лв. и дължимата му сума по чл. 136,ал.1,т.1 от ЗЗД, с която разлика да бъдат удовлетворени кредитори с вземания по чл. 136,ал.1,т.2 и т.3 от ЗЗД, каквито в случая очевидно има – Общината и ипотекарния кредитор с първа по реда ипотека върху продадения на публичната продан имот „Л.“АД. В разпределението обаче е посочено на четвърто място, че обявеният за купувач следва да „довнесе“ в двуседмичен срок от влизане в сила на разпределението пълния размер на достигнатата цена от публична продан в размер на 63 300 лв., която ще се разпредели по посочен начин. Относно сумите, които ЧСИ планира да разпредели не е ясно защо той смята да плати за ЧСИ 4 294,69 лв., тази сума не е видно да е посочена като дължима в горните части на документа разпределение. Не е ясно и защо ЧСИ не предвижда да разпредели сума на взыскателя „Ф.Г.“ООД, въпреки че при привилегиите е посочил привилегия по чл. 136,ал.1,т.1 от ЗЗД, но без да посочи в чия полза е тя (би следвало да се

предположи, че платените такси са такива, платени от взыскателя), както и без да посочи кой е внесъл таксите. След като ЧСИ не предвижда да плати суми за такси за принудителното изпълнение на взыскателя „Ф.г.*“ООД, то би следвало разпределението да бъде изготвено след внасяне от това дружество на сумата от проданта 63 300 лв., което очевидно не е направено в случая, а е следвана нормата на чл. 495 от ГПК, но без да се предвиди удовлетворяване по реда на чл. 136,ал.1,т.1 от ЗЗД на взыскателя-купувач на публичната продан за вече платени от него такси по принудителното изпълнение. Относно планираното от ЧСИ плащане за „Л.“АД е посочена сума 58 959,75 лв. Неясно е как е изчислена тя от ЧСИ. Посочвайки привилегиите, ЧСИ посочва такава по чл. 136,ал.1,т.3 от ЗЗД за вземания на ипотакерния взыскател, обезпечен с първа по ред ипотека върху имота, 29 577,38 евро, т.26 върху привилегированото вземане 4090,69 лв. с ДДС. При направените от апелативния съд изчисления се установи, че сумата 58 959,75 лв. не се получава при каквото и да било сумиране на посочените от ЧСИ в разпределението на първо място суми относно вземанията на кредитора „Л.“АД. При посочването на привилегиите ЧСИ е посочил такава по чл. 136,ал.1,т.3 от ЗЗД за взыскателя с първа по ред ипотека върху имота, т.е. за „Л.“АД, за вземане в размер на 29 577,38 евро, което апелативният съд пресметна, че е сбор от сумите 19 000 евро, 269,70 евро, 3 484,78 евро и 6 822,90 евро, но левовата равностойност на тази сума (при курса 1 евро за 1,95583 лв.) е 57 848,75 лв., а не 58 959,75 лв., и е непонятно от какво се получава разликата между тези две суми, която разлика е в размер на 1111 лв. Установява се следователно, че жалбоподателят основателно както в жалбата до окръжния съд, така и в жалбата до апелативния съд твърди, че не е ясно каква част от вземанията за разноси по обезпечаването и принудителното изпълнение по чл. 136,ал.1,т.1 от ЗЗЗ подлежи на възстановяване към взыскателя по изпълнителното дело след влизане в сила на разпределението с оглед неговата възможност за прихващане на основание чл. 461 от ГПК, че на обявления за купувач кредитор „Ф.г.*“ООД не са зачетени и съответно приспаднати като привилегия по чл. 136,ал.1, т.1 от ЗЗД внесените такси, че липсва точна и ясна индивидуализация на вземането на присъединения кредитор „Л.“АД, че не ясно от къде идва разликата в сумите 29 577,38 евро и 58 959,75 лв., че не е ясно какво вземане на „Л.“АД се погасява със сумата 58 959,75 лв., както и че окръжният съд неправилно е приел, че ЧСИ ясно е

посочил кои разноси са привилегировани, че с оглед посочените суми в това донасяне никакви платени разноси на взыскателя не са му погасени въпреки привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД, че съдебният изпълнител следва да посочи какви са разноските, извършени от взыскателя по пера, както и основанията и размера им. При тези обстоятелства обжалваното разпределение се явява незаконосъобразно изготвено и то подлежи на отмяна, съответно, решението на окръжния съд е неправилно и следва да бъде отменено.

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, че вземането на ипотечарния кредитор „Л.“ АД, който до момента няма изпълнителен титул, следва при условията на чл. 459 от ГПК да бъде отчетено само в размер на сумата 19 000 евро, който според жалбоподателя е размерът, за който е учреден ипотечния акт. При определяне на припадащата се на обезпечения с ипотека кредитор сума, която следва да се запази по сметката на СИ и да се предаде на кредитора, след като той представи изпълнителен лист, ЧСИ следва да отчете всички задължения в обхвата на чл. 136, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 174 от ЗЗД, съответно, които са в обхвата на обезпечението съгласно договора за ипотека, сключен с нотариалния акт от 17.01.2020 г., и които са възникнали към момента на разпределението (в случая ЧСИ го изготвя и предявява на една и съща дата). При определяне на размера на сумата по чл. 459 от ГПК, припадаща се на ипотечарния кредитор „Л.“ АД, ЧСИ следва да направи собствена преценка и изчисления въз основа на представените от този кредитор по изпълнителното дело документи. Неправилно е разбирането на жалбоподателя, че в този случай ЧСИ не следва да ползва молбата на кредитора и представените от него документи, а следва да се прилага официално удостоверение, каквото несъмнено е невъзможно да бъде представено от кредитора.

Установява се, че решението на окръжния съд е неправилно. Установява се, че разпределението от 23.12.2020 г. е незаконосъобразно изготвено. При тези обстоятелства обжалваното решение на окръжния съд следва да бъде отменено, като бъде отменено обжалваното разпределение, като е необходимо от ЧСИ да се предприемат съответни действия, с оглед на които да се изготви разпределение в съответствие с нормите на чл. 460, чл. 461, чл. 495 и чл. 459 от ГПК, като ясно се посочат вземанията на взыскателите, как са

те определени, какви са привилегиите и в чия полза са те, каква сума следва да внесе определения за купувач на публичната продан взискател, как конкретно се разпределя тя при надлежно отчитане и ясно посочване на привилегиите по чл. 136,ал.1,т.1-3 от ЗЗД, включително ясно и обосновано посочване на размера на удовлетворяваните вземания.

С оглед на гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260097, постановено в закрито съдебно заседание на 18.03.2021 г. от Окръжен съд-С.З. по гр.д. № 1129/2021 г., с което е оставена без уважение жалба, подадена от ДР. Т. ДР. в качеството му на управител на „Ж.****“ЕООД-гр.С.З., длъжник в изпълнителното производство, против разпределение от 23.12.2020 г. по изп.д. № 455/2020 г. по описа на ЧСИ Р.М., КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ разпределение от 23.12.2020 г., изготвено по изпълнително дело № 20208680400455 по описа на ЧСИ Р.М..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____